

ART GALLERY
ANTWERPEN

DE WAEL 15

LEOPOLD DE WAELSTRAAT 15 / 2000 ANTWERPEN

YVONNE MOSTARD

THE WHISPERING GAZE

■

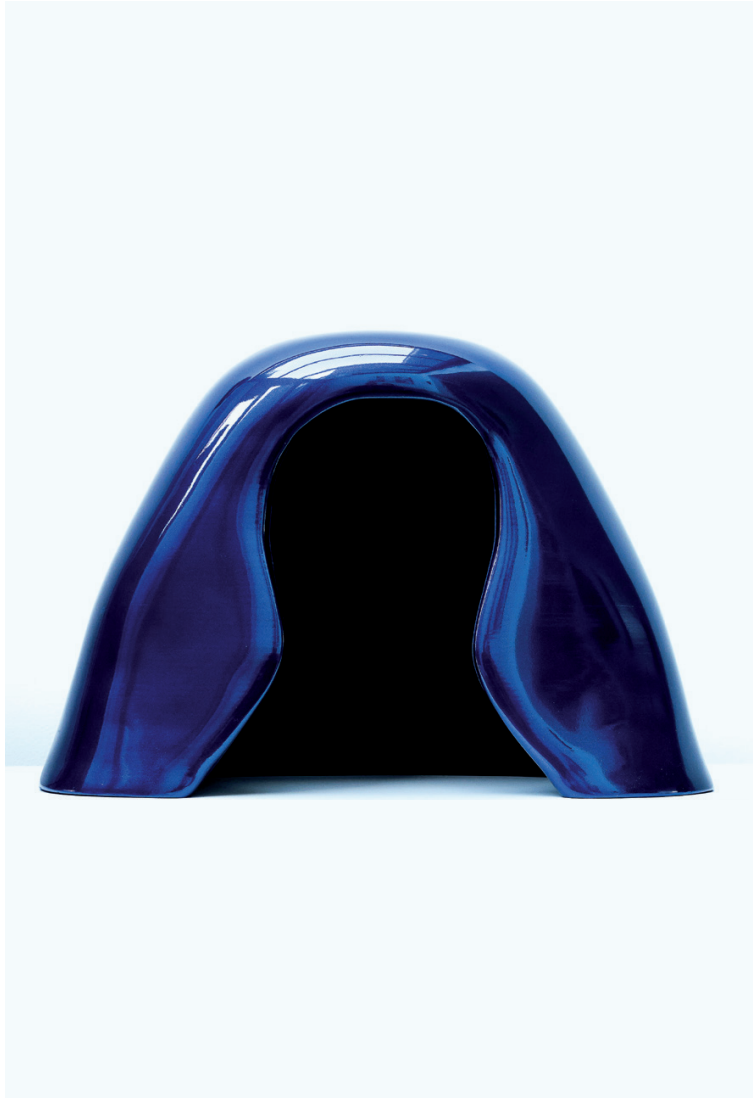
Wie de werkaantekeningen van Yvonne Mostard inziet, zal licht en zwaar aantreffen in opmerkingen, citaten, gedichten en fragmenten, veel serieusheid en een tikkeltje humor. Men vindt er een geleerde verhandeling over hoe een gedicht gelezen dient te worden naast bespiegelingen over hoe men in het leven kan staan. Of tegenover de dood. Tranen gaan niet alleen over verdriet en verlies, ze vormen ook lenzen waardoor men een andere kijk op de dingen krijgt die bijvoorbeeld zielen aan elkaar verbindt. De notities komen uit alle hoeken van de Europese cultuur en geschiedenissen die we kunnen kennen en veelal wilden vergeten of achteloos terzijde hebben geschoven omdat ze niet van waarde leken.

Voor Yvonne Mostard is een emotie niet een vrijblijvend, toevallig optredend begeleidend verschijnsel. Het is de wezenlijke en actieve tegenspeler in zaken van leven en dood, liefde, intimiteit, vergetelheid, verborgenheid en vrouwzijn.

— Ge Van Steenbergem

-
- 1. brainprotector — hout lak flock — 56 x 40 x 26 cm
  - 2. brainprotector — hout bladzilver flock — 27 x 27 x 27 cm
  - 3. le flambeau vivant — neon — 50x50x37,5 cm

1

2

3

DE MOUWEN VAN GIOVANNA CENAMI — 2013

Dit werk, uitgevoerd in neonlicht, is geïnspireerd op een detail uit Jan van Eyck's dubbelportret "Het Arnolfini Bruidje" 1434. Net als in dit schilderij, gaat het werk van Mostard over gelaagdheid. Op het schilderij zien we twee mensen, poserend in een slaapkamer, omringd door aan de realiteit ontleende attributen, gearrangeerd tot een "still" uit een levensfilm. Emotieloos, zorgvuldig gepositioneerd en tijdloos.

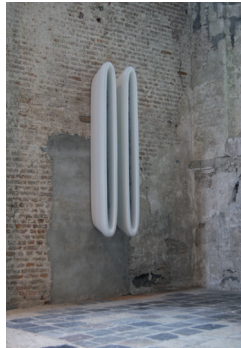

Van Eyck - Arnolfini Portrait

Al het verbeelde verwijst verstild naar een andere werkelijkheid, naar een geestelijke verhevenheid, naar een sacraliteit. Dat is eveneens het wezen van de werken van Mostard. Ook haar werk verwijst. De verbeelding als klankbord van abstracties zoals schoonheid, zuiverheid, verdriet, reflectieve verstilling in tijdloosheid. In deze verbeelding roert de figuratie aan een klassieke idealisering.

Kijkend naar het schilderij van Van Eyck, worden we vervoerd door een intens warm coloriet. De mogelijkheid van het nieuwe schilderen op basis van olieverf is door de schilder grandioos toegepast. Het hemelse mystieke licht, de gedetailleerde stofuitdrukking, alsook de gekozen kleurtonen verlenen het schilderij een adembenemende afgewogen rust. Een stilte wordt opgeroepen; een zelfde roerloze stilte is ook waarneembaar in de beelden van Mostard.

Het schilderij verbeeldt de huwelijksverbinding tussen Giovanni Arnolfini en Giovanna Cenami, beiden representanten van groot geldelijk vermogen. Een huwelijk als consolidatie van materieel belang. De rijkdom lezen we niet alleen af aan het sobere maar dure interieur, maar ook aan de kleding van de geportretteerden. Het interieur toont ons een kroonluchter, een spiegel, voor het bed een zeldzaam kostbaar anatolisch tapijt en rijkelijke draperieën aan de bedstede. Op de vensterbank zien we sinasappels, een dure geïmporteerde vrucht. Arnolfini draagt een kostbare mantel die lijkt op een scapulier, afgezet met nerts, zijn hoge hoed is gemaakt van bont. Zij draagt een dure jurk, op haar buik door haar handen teder bijeen geschaard.

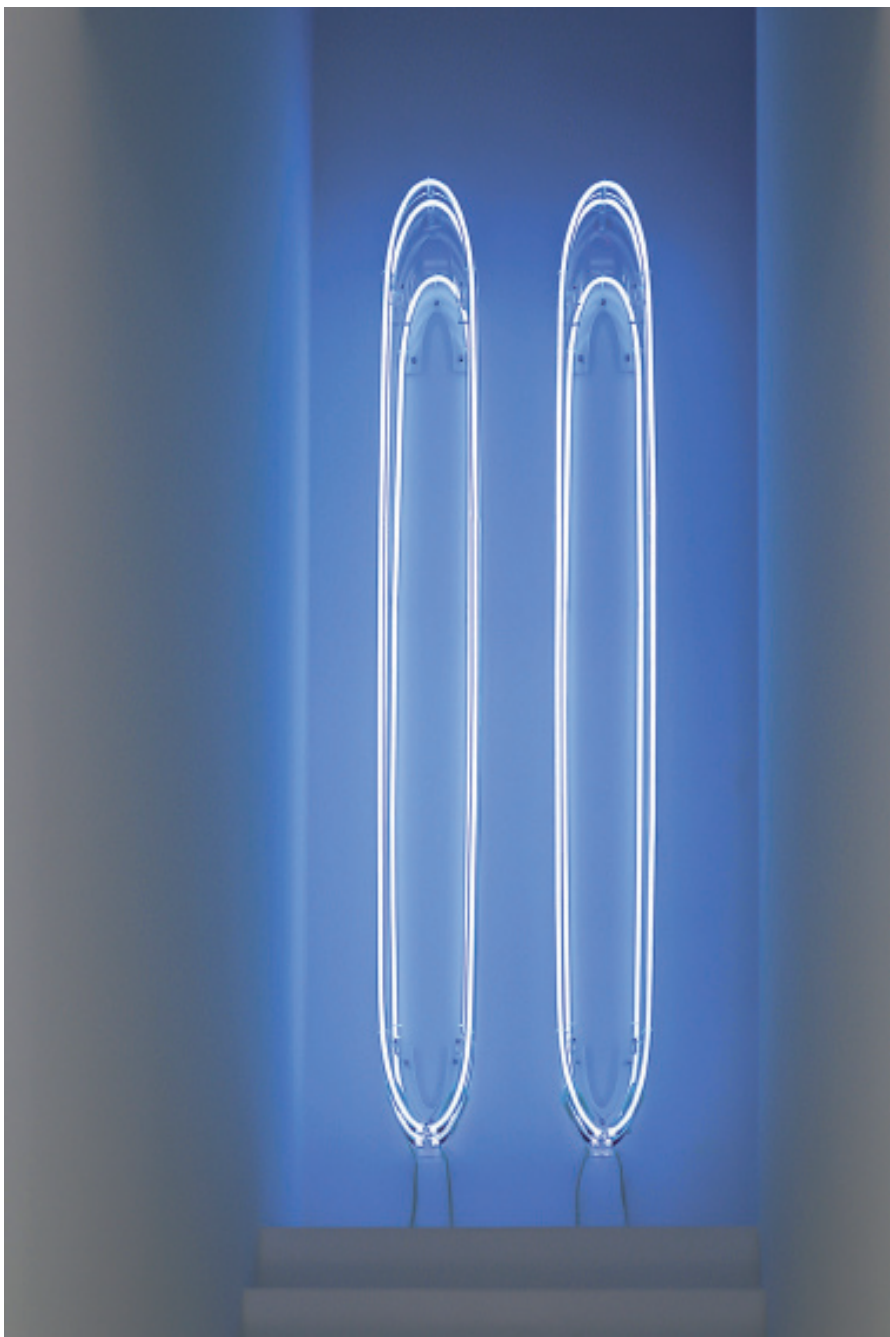
Yvonne Mostard

Van Eyck heeft het moment vastgelegd, waarop Arnolfini met zijn rechterhand een zegenend gebaar naar zijn bruid maakt. Hij nodigt haar uit, haar hand in de zijn linker hand te leggen, waarna hij zijn handen om haar hand zal sluiten. Dit is het moment van de huwelijkszegening, de sluiting van de handen. Pas na het Concilie van Trente 1545 – 1563, zal de priester dit sacrament toedienen. De pose betreft aldus de registratie van een heilig moment, de belofte van trouw aan elkaar. In de spiegel staan twee getuigen gereflecteerd, waarvan de schilder er een is. Van Eyck bevestigde zijn aanwezigheid met de tekst "Johannes Eyck fuit hic", Jan van Eyck was erbij 1434. Dit portret krijgt zo een juridische status als huwelijkscertificaat.

In dit schilderij zijn veel symbolen verwerkt, die de gelaagdheid van de voorstelling benadrukken. De bruidgom kijkt enigszins afwezig, starend in trance; de bruid lijkt schuchter verweesd. Tussen beiden is geen oogcontact, geen emotie. Zij lijken verzonken in zelfreflectie en poseren roerloos. Om de gewijdeheid van dit huwelijksmoment te benadrukken, hebben de echtgenoten hun schoenen uitgetrokken; geen vuil van buiten mag naar binnen. Zo wordt het huwelijk voltrokken op geheiligde aarde. Zijn kurken schoenen staan vooraan, dicht bij de buitenwereld. Haar rode leren schoenen staan bij het bed, een duiding naar huwelijksse trouw. Er brandt, op klaarlicht dag, een kaars in de kroonluchter. De kaars heeft twee betekenissen; een verwijzing naar de aanwezigheid van het alziend oog van God bij dit huwelijk en de kaars verwijst naar de annunciatie, waarin de engel het licht heeft gebracht. Mariaverering stond in het huwelijk hoog aangeschreven; een enkele brandende kaars werd dikwijls naast het bruidsbed geplaatst om de vruchtbaarheid te bevorderen. Op het eerste gezicht lijkt het alsof de bruid een kind verwacht. Dat is geenszins het geval. De gewelfde buik was een teken van welgesteldheid, alsook bedoeld om een toekomstige zwangerschap aan te duiden. Het opsjorren van haar jurk was een ritueel gebaar bij een huwelijk en wijst op de belofte van vruchtbaarheid. De groene kleur is de symbolische kleur voor vruchtbaarheid.

De spiegel is een "Speculum sine macula", een spiegel zonder smet en betreft hier de onbevleete ontvangenis van Maria door haar moeder Anna en verwijst indirect naar de maagdelijkheid van de bruid Giovanna Cenami. De medaillons rond de spiegel bevatten tien scènes van de kruiswegstaties uit het Passieverhaal. Hiermee werd aangegeven dat de interpretatie van het schilderij evenzeer christelijk en spiritueel moest zijn. De mystiek rond het thema van de speculum sine macula zien we terug in een werk van Mostard.

— Desiree Tonnaer

DE MOUWEN VAN GIOVANNA CENAMI — 2013

Mostard's opus magnum 'DE MOUWEN VAN GIOVANNA CENAMI' neemt ons mee in het verglijden van de tijd. Nog steeds hebben we behoefte aan verstillend en reflectie. De mouwen van de bruid in het schilderij van Van Eyck inspireerden Mostard tot het maken van dit in neonlicht uitgevoerde werk. De mouwen van de bruid zijn suggestief van vorm; een vaginale opening, het cyclische van het leven.

De neonsculptuur omvat twee identieke beeldelementen, als een schilderij hangend aan de muur. Ons oog wordt naar een diepte geleid door de herhaling van de langgerekte ovale vormen. We worden aangetrokken en meegenomen, middels het neonlicht, naar een reminiscentie aan het licht der gotische kathedralen. Het licht dat gevangen en subtiel bewaard wordt in de gewelven van de dakconstructie.

Zo ontpelt Mostard voor ons middels haar beelden, een gelaagdheid van realiteiten en betekenissen, welke voor haar steeds opnieuw en voor ons als beschouwer, pogen het mysterie van het leven te onthullen.

— *Desiree Tonnaer*

Les tres riches heures — hout acryl gips

erkende verwarring — hout bladgoud — 60x40x24 cm

kijker — hout bladzilver

ART GALLERY
ANTWERPEN

DE WAEL 15

WWW.DEWAEEL15.ART

EDITION – YVONNE MOSTARD

EDITION 04 –
Giethars
Size 17 x 5 x 4 cm
Edition of 10
Signed and numbered

PRICE € 400

INFO & ORDER : INFO@DEWAEEL15.ART